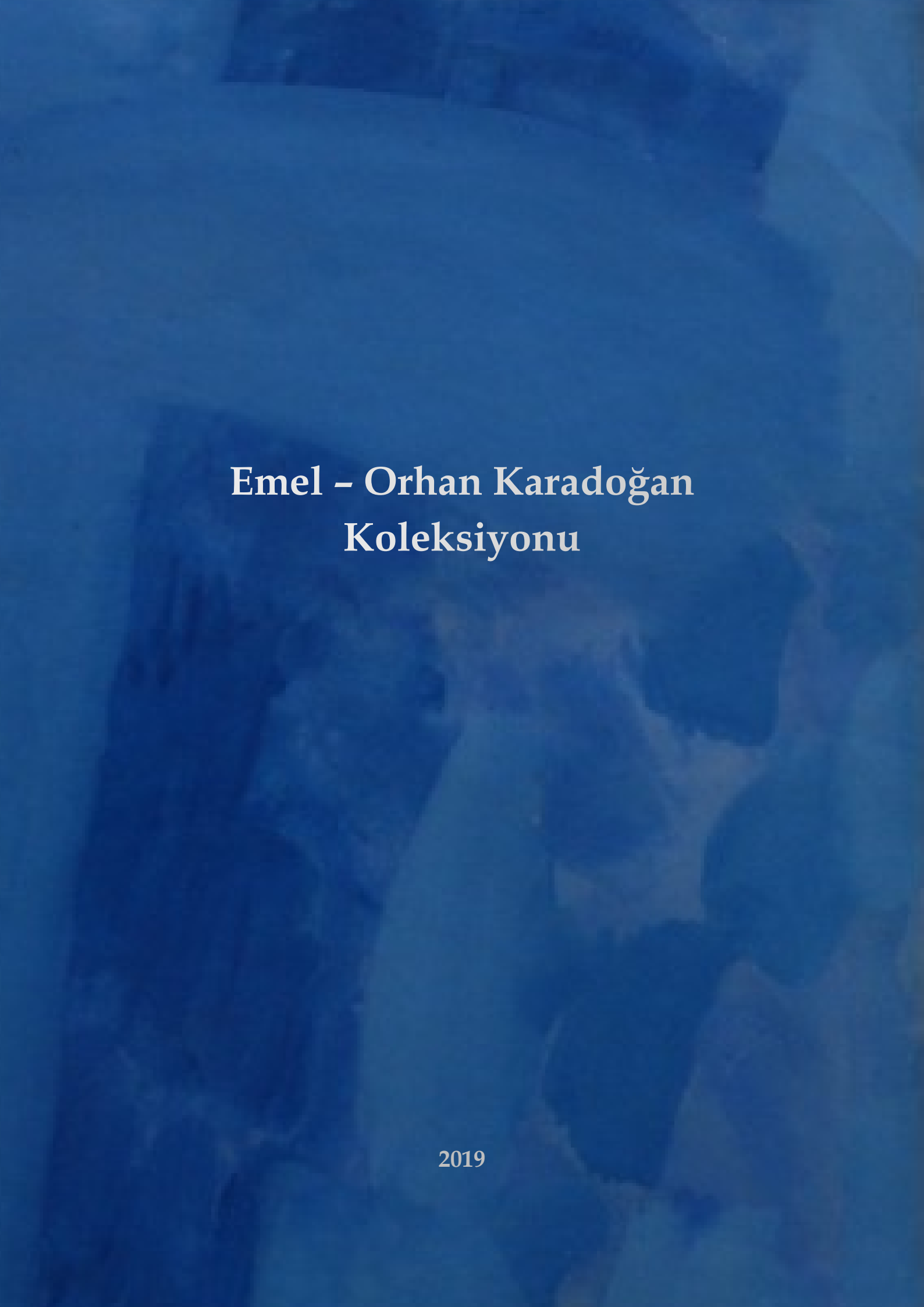

Emel – Orhan Karadoğın Koleksiyonu

2019

TUTKU: HAFIZA VE BİLGİNİN PAYLAŞIMI

Baudrillard, her koleksiyonu bir dünyadan kaçış fikriyle tanımlar. Koleksiyoner kendini yabancı hissettiği toplumsal söylem içinde alternatif bir söylem kurar. Bugün Rönesans'ın nadire kabinelerine kadar götürdüğümüz koleksiyon ve müze fikri, insanlığa, yaşama, dünyaya karşı büyük bir merakın, farklı olanın cazibesinin, ait olduğumuz toprağa dair ortak ve evet bazen alternatif bir hafıza yaratmanın yoludur.

Rönesans insanının dünyayı keşfetme, anlama çabasının ürünü olan, sarayların, soyluların Nadire Kabinelerinde toplanan acayip, tuhaf, farklı, bilinmedik her şey; ki bu her şey uzak topraklardan getirilmiş hayvan kemiklerinden, taşlara değin her şey olabilir; o küçük dolaplardan çıkıp odaları, mekanları kapladığında salt görünüşleriyle değil, oluşlarıyla yeni bir bilgi yaratmaya başlamışlardı. Bu bilgi, bizi aydınlanma çağında dağınık olan bilgiden kategorize edilene, toplama ve koleksiyon fikrinden müzeye götürecekti. Modern çağda müzeler ayrışacak, kendi sistemlerini kuracak ve sanat müzeleri yarattığımız maddi kültürün aktarımı ve insanlığın ortak hafızası için yeni iletim alanlarına dönüşecekti.

Orhan Karadoğan koleksiyonu da o tam açıklayamadığımız merak, tutku ve biriktirme içgüdüleriyle başlayan koleksiyonlardan. Önce kartpostallar, sonra pullar, dünyanın değişik yerlerinden toplanmış CD'ler ve resim. Ağabeyi H. Faruk Karadoğan'ın teşvikiyle aldığı ilk resmi yıllarca izledikten sonra gittikçe hızlanan bir ivmeyle eser toplamaya başladığından söz etmişti Orhan Karadoğan bir söyleşimizde. Resim almak onun için salt bir esere sahip olmak anlamına gelmiyordu. Resim almak aynı zamanda bir sanat eseri karşısında kendi dünyasını kurgulamak, sanatçılarla geliştirdiği dostlukta başka yaşamlara tanık olmaktı.

Koleksiyon oluşturmak, aynı zamanda sorumlulukları da beraberinde getiriyordu. Önce eserlerin korunması, yaratılan değerlere sahip çıkılması bir adım sonrasında sanatçının yeni üretimler için teşvik edilmesi, yeni değerlerin keşfedilmesi, sanatsal üretimin ve koleksiyonun sürekliliğinin desteklenmesi ve elbette birçok koleksiyonda olduğu gibi varış noktasında sanatçılarla, eserlerle oluşturulan bu ortak hafızanın bir bilgi sistemine dönüştürülerek kamuyla paylaşılması. Her koleksiyonun bir parçasının olduğu gibi bugün Emel – Orhan Karadoğan koleksiyonu da yaşayan, değişen, dönüşen canlı bir yapı. Öte yandan Emel – Orhan Karadoğan koleksiyonu çağdaş resim sanatımızın ustalarını barındırdığı kadar yeni yeteneklere, genç sanatçılara yer veren, yeni değerlerin yaratılmasında ön ayak olan bir koleksiyon.

Bu koleksiyonun danışmanlığını yürüttüğüm süre boyunca ben de özellikle yeni yaratımlara kapı aralayacak, gelecek vaad eden ülkemizin çağdaş kültürel yapılanmasına katkı sunabilecek genç yeteneklerle çalışmayı, onları keşfedip, teşvik etmeyi hem koleksiyonun hem de kamusal yararın bir parçası olarak gördüm. Öte yandan koleksiyonun niteliğini birkaç adımda kategorize etmek gerek. Öncelikle sanat tarihimizde yer etmiş sanatçıların eserlerini barındıran bir koleksiyon, fotoğraf sanatı gibi görsel sanatlar alanında resim dışında farklı disiplinlere açılan, farklı disiplinlere açılma potansiyeli olan bir koleksiyon, genç yetenekleri bir araya getirerek geleceğe dair önermeler sunan bir koleksiyon.

Bugün oluşturmak için çaba sarf ettiğimiz ilkeler, yaşadığımız çağın çoğulcu sesini yansıtabilmek, bu ülkede günün, zamanın ve anın içinde yapılan sanatsal üretimin bir parçasını, estetik bir deneyim ortak bir hafıza ve bir bilgi birikimi olarak kamuyla paylaşmanın yollarını keşfetmek ve elbette ki, teknolojinin olanaklarını kullanarak bu bilgiyi olabildiğince geniş bir alana yaymak.

Nilgün Yüksel

Ahmet Yeşil Tual Yağlıboya 40x50 cm.

BİR KOLEKSİYONUN ÖYKÜSÜ

Ben üniversitedeyim İstanbul'da, Haluk ile Orhan benim küçük biraderler Mersin'deler. Ben de Mersin'de iken oynadığımız oyunlarda Haluk Orhan bir olurlar, ben büyügüm ya, bana karşı savaşırlardı. Bodrum'daki İbrahim Belli'nin hızarından gönderilmiş kırpıntı tahtalar arasında yaptığımız savaşları onlar unutmuş bile olabilirler. Ben İstanbul'a gelince ikisi Mersin'de kalmışlardı. Bir gün kapışmışlar. Haluk kızmış buna. Orhan başlamış kıvranmaya:

- Çiz artık şu resmi be. Yarın öğretmen istiyor oğlum suluboya ben anlamam
- Benim de ödevim var yarına, sen kendin çiz bana ne.
- Çizemem oğlum bilmiyon mu? Çiz işte.

Orhan gitmiş Selim beye ağlamış mı ne artık

- Ben çizemiyorum, yarın götürmezsem okula sınıfta kalacağım ha diye sızlanmış . Selim bey gelmiş Haluk'a çizmesini isteyince o da suluboyayla yapmış bir şeyler vermiş Orhan'a
- Bekle kurusun sonra defterin arasına koy, diye de tembihlemiş.

Orhan götürmüş resmî okula ertesi gün. Öğretmen çok beğenince rahatlamış bir güzel. Bu anıyı anlatıp dururlar.

Mersin Lisesini nam-ı diğer Tefik Sırrı Gür'ü bana göre birincilikle resmî kayıtlara göre ikincilikle bitirdi, bütün dersler çok çok iyi ama resim zor geliyordu Orhan'a. Liseye geçtiğinde doğruca Müzik sınıfına gitti. Gitar hoşuna gidiyordu. Jimmy Hendrix misali tavlarda kendini yere ata zıplaya çalışıyordu. Sonra bir de baktık internet öncesi 3000 CD'lik bir koleksiyonu olmuş tüm dünyadan. Gittiği her yerden toplamıştı. Müthişti bu koleksiyon ama ilk koleksiyonu değildi.

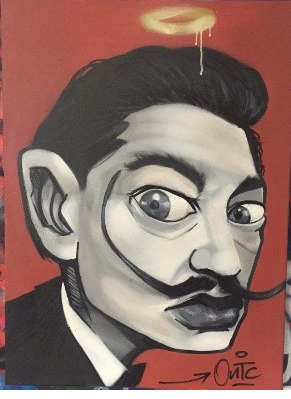
İlk koleksiyonu o yıllarda yeni basılmaya başlamış turistik kartpostallardı, pırıl pırıl. Eline geçeni biriktiriyordu. Belki de pul koleksiyonu ile aynı dönemlere denk geliyordu. Uzun lafın kısıası ülkenin sayılı resim koleksiyonlarından birine sahip Orhan, biriktirme düşüncesine oldukça erken başlamıştı. Başlamıştı ama aklında resim olduğunu hiç sanmıyorum. Ta ki Suud'ta çalıştığı sıralarda ona aldığımız bir Orhan Taylan Nü'sü ile Zeynep Göle rebetikosu'nu duvarına asana kadar. Sonra usuldan usuldan başladı benim çizdiğim duvarlarda asılı orda burada duvarlara yapışmış birkaç resmi çerçeveletip duvarlara asmaya. Sonra tut tutabilirsen Orhan'ı. Özellikle genç yetenekleri destekleme amacını esas alarak aldı. Aldıkça aldı ve muhteşem bir koleksiyon çıktı ortaya.

Emel – Orhan Karadoğan koleksiyonunun özgün öyküsü böyle başlamakta.

H. Faruk Karadoğan

Ali Atmaca Kağıt Markör 42x29 cm.

Abdullah Yardımcıoğlu

Adil Salih

Turgut Mutlugöz

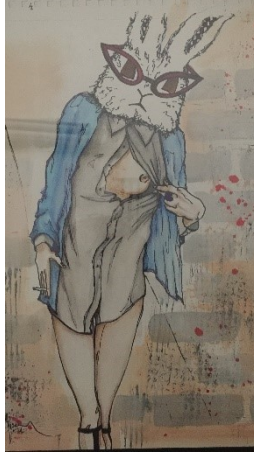
Eda Çıgırlı

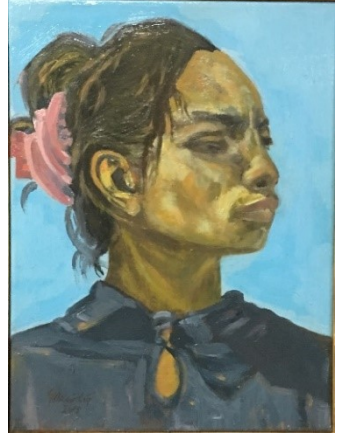
Ali Koçak

Beyza Boynudelik

Ayşen Karakaya

Gül Demirdağ

SANATÇILAR

Hülya Küpçüoğlu

Sevinç Çiftçi

Sema Maşkıllı

Özlem Ünlü

Ceylan Eşit

Emre Tandırlı

Adnan Turani Tual Yağlıboya 50x50 cm.

Ali Atmaca Tual Akrilik, 130x200 cm.

Ali Atmaca Tual akrilik 80x130 cm.

Gümüşlüğe jandarmadan izin alınarak girilen yıllardı. Lokanta yoktu. Balıkçıların takıldığı köhne kahvelerden birini Arif ağa işletiyordu. Kırdığı yumurtalara kaç lira istemesi gerektiğini bile bilemiyordu. Süngerci çocuklarının yakaladığı ahtapotları kıyadaki kayaların üzerinde yumuşatmak için döverlerken o bazen patates ayıklar, salata yapardı.

Girit mübadili fırıncıdan alınırdı ekmek, ne zaman çıkarsa o da. İki tane kilim tezgâhı çalışırdı soldaki koyun girişinde. Kilimler oraya özgü idi ve genç kızlarla kadınlar vakit buldukça dokurlardı. Gümüşlüğün sanatsal yönü o zamanlar; sene 72 veya 73; bu kilim dokumaları ile sınırlı idi. Birkaç da yatak kapasitesi. Pırlı pırlı iki koy, bakir tepeler. Sessizlik ve güneş ve yeşili yaran turuncu noktalar, mandalinalar.,

Ali Atmaca rezil olmuş Gümüşlük kıyılarındaki pis lokantalardan birine girmektense denizden uzakta, arkalarda bir lokantada, buğulama yemeyi önerdiğinde daha sohbetin başlarındaydık ve Fransa dönüşü Gümüşlük sırtlarında kurduğu yeni atölyesinden çıkmalı çok olmamıştı. Sene 2015.

Yazarlar, ressamlar, lokantacılar, fırsatçılar, insan tokatlamak için hazır türlü esnaf, seramikçiler, amatör ressamlar dolmuşlar Gümüşlük'e. Nefes alacak yer kalmamış, dağ tepe yazlık dolmuş. Baş döndürücü, çirkin, kepaze bir ortam. Ne oranın ilk sakinleri ne sonrakiler ne de ondan sonra gelenler yok artık; yozlaşmış başka türlü bir ortamın ortasında yeni resim anlayışı ile sakin bir yer arayan gerçek sanatçılar ve onların büyüüne kapılmış yeni yetmeler ancak içerlerde bir yerlerde kendi başlarına didinmekte inatla.

Görür görmez biraz Picasso biraz Miro biraz Kandinski geçivermişti aklımdan demişim de Ali Atmaca unutmamış, erken saatlerde başladığı şaraba bir yeni kadehle devam etmek üzere kolunu kaldırırken hatırlattı.

Ali Atmaca üstadımızın ve Cumhuriyet' e armağan ettiği 1 Haziran Gezi olaylarının anısını yansıtan büyük tablosunun şerefine, dedim. Kadehler bir kaldırıştı boşaldı

Gece gündüz hem çiziyor hem tatlı tatlı içiyordu artık Gümüşlük'ün ressamı diyebileceğimiz uzun Çukurovalı ressam. Üretiyor ve üretiyordu.

Atölyesine girdiğinde sol tarafta küçük bir resim görmüş, "Kimin?" diye sormuştum. "Sizinkilere benzemiyor."

"Ayşe'nin" dedi. "Sergisinde gördüm, beğendim , satın aldım, arkadaş da olduk üstelik."

Ne güzel, sanat ve arkadaşlık ve güçlükleri paylaşmak, hele ki resimde. "Bana bakın ben buğulamanın geri kalanını atölyeye götüreceğim, dökmeyin." dedi garsonlara. Kafa salladılar oraya buraya koşuştururken. Lokantadan çıkarken çakırkeyfti ve koca tencereyi iki koluyla kavramıştı. "Yarın bana yeter. Yemekle uğraşmayacağım. Yarın sadece resim." "Allööşşşş."

H. Faruk Karadoğan

Ali Atmaca – Ayşen Karakaya, Tual karışık teknik, 80x130 cm

Adil Salih Tual Yağlıboya 21x30 cm.

Adil Salih Tual Yağlıboya 23x30 cm.

Kadıköy’de öylesine bir yürüyüş sırasında karşılaşıverirsiniz Adil Salih ile. Belki akşam içkisini yudumlamıştır belki de uzun bir gecenin ardından sokakları koklamaya çıkmıştır. Kafasında hep bir şeyler vardır sanki. Belki yeni resimler ya da Nazım’dan, Arif Damar’dan bir dize... Resimle olduğu kadar şiirle de haşır neşirdir ne de olsa...

Serkan Azeri’nin Kolaj Art’ta onun üzerine yazdığı bir yazıda dediği gibi; “Adil, her zaman dizeler kurar zihninde. Atölyesinin her köşesi geçmişin farklı zamanlarından dizelerle doludur. Kütüphanesinde kendisini hem zihinsel hem de görsel olarak sürekli besleyen kitapları bile ondan nasibini almıştır. Kitaplarını anlık oluşturduğu dizelerle ve farklı kaynaklar ya da dergilerden kestiği resimleri yapıştırarak süsler. Fayansları, duvarları, kısacası yaşam alanı içerisinde dokunduğu her yeri “Adilleştirir”.

Ahmet Yeşil Tual Yağlıboya 39x49 cm.

Ahmet Yeşil Tual Yağlıboya 80x100 cm.

Ahmet Yeşil Tual Yağlıboya 60x70

Müthiş bir irade.

Üstün bir yetenek.

Mersin'deki atölyesinde ilk karşılaştığımızda ressam olarak kendini bulmaya başladığının ilk yıllarındaydı. Abimle birlikte denk getirmiştik ve Uzun zamandır Mersin'den uzak kalmış olmanın eksiklerini tamamlıyor geçmişimizden Fındık'tan , Küçük Hamam'dan, Zeytinlibahçe caddesinden konuşup güzel günleri anarken Ahmet Yeşil bize özlediğimiz peynirli kadayıfı ikram etmez mi, düşünmüş ve Dondurmacı Halil'e siparişi vermişti. Sanatından konuştuk, ünlü kendirleri kıvrılarak ya dalga oluyor bazen mavi bazen yeşil ya da sonsuzluk imgesi vurguluyordu. Çoğunda ortak bir yan vardı: yukarılardan bir yerlerden inen bir kendir ve onun etrafına sarılı kopmuş bir iplik. Yaşam öyküsünü kazıyordu sanki her eserine; kendir belki de omurlarını o iplik te kopmuş bir siniri mi gösteriyordu bilmem.

Yaşam dolu, sağlıklı, futbola bayılan bu acar tertemiz Anadolu çocuğu, bu Mersinli Ahmet Yeşil tekerlekli sandalyesinden kuş gibi evrensele ulaşıyordu, dur durak tanımadan.

Çok sevdik kendisini. Başarılarının süreceğini biliyorum.

H. Faruk Karadoğan

Ali Candaş Tual Yağılıboya 55x55

Ali Koçak Tual üzeri akrilik 50x35

Ali Koçak Tual üzeri akrilik 60x30

Ali Kotan Tual yağlıboya 20x25

Alp Tamer Ulukılıç
Tual Yağlıboya 60x70

Altan Çelem Tual yağlıboya 27x39

Özdemir Yemenicioğlu, Tual Yağlıboya 19x19 cm.

Özdemir Yemenicioğlu Tual Yağlıboya 19x19 cm

Avni Arbaş Baskı 49x31 cm.

Avni Arbaş Kağıt Yağlıboya 34x23 cm.

Avni Arbaş Kağıt Karışık 19x15 cm.

Bedri Rahmi Eyüboğlu Duralit Yağlıboya 16x22 cm.

Bedri Rahmi Eyüboğlu Karışık Teknik 18x33 cm.

Burhan Uygur Gravür 31x41 cm.

Cavit Atmaca Kağıt üzeri karışık teknik 23x20 cm.

Cavit Atmaca Tual Yağıboya 49x39 cm.

Cavit Atmaca Duralit Yağlıboya 41x54 cm.

Alışveriş kavgası ile başladı dostluğumuz Cavit abi ile. Sonra dünyanın en iyi abi kardeş ilişkisine büründü, karşılıklı güvene dayanan. Paraya sıkıştığında “On tane gönderiyorum, sen ne zaman istersen ne kadar istersen öde.” deyiveriyordu İstanbul efendisi Cavit abi. Hakkını fazlası ile ödeyeceğimden emindi. Onu hiç şaşırtmadım.

Değerli eşi ile birlikte onu İstanbul’da bir akşam yemeğinde ağırlıyorum, iki kadeh bir şey içeceğiz. Eşi önce iğnesini yaptı bacağına sonra rakı kadehini havaya kaldırdı “Sağlığınıza!” dedi ve teşekkür etti. İzmir’den gelmişlerdi. Onlar için önemliydi, yakın ilgimden mutlulardı. İkinci kadehten sonra Cavit abi, abime açıldı biraz

“Sanayi-i Nefisenin ilk mezunlarındanız. Haşmet Akal’ı da tanıyorum bizim devrelerin en yeteneklisiydi, Fransa’ya gönderdiler, demek sonra sizin Liseye öğretmen oldu ha, yani sürgün yedi gibi. Ama zaten içimiz Atatürk aydınlanmasını yurda yayma isteğiyle doluydu o zamanlar. Seve seve gitmiş seve seve çalışmıştır oralarda. Görüşmedik sonraları Haşmet hocamız bize resmi sevdiren, yaşam dolu, şiir dolu bir öğretmendi. Genç yaşta kalpten gitmesi büyük kayıptı. İdealistlik ama en büyük hatam ressam olarak İstanbul’dan uzaklaşmam. Buralarda kalsam her şey başka türlü olurdu, neyse hadi şerefe.”

Şerefe Cavit abi. Aydınlıklar içinde uyu. Seni çok sevdim.

Orhan Karadoğan

Devrim Erbil Tual Yağılıboya 90x100

Ayşen Karakaya Tual Karışık 28x28. cm.

Ayşen Karakaya
Tual akrilik 80x100 cm.

Yıldız Doyran Tual Akrilik 130x150 cm.

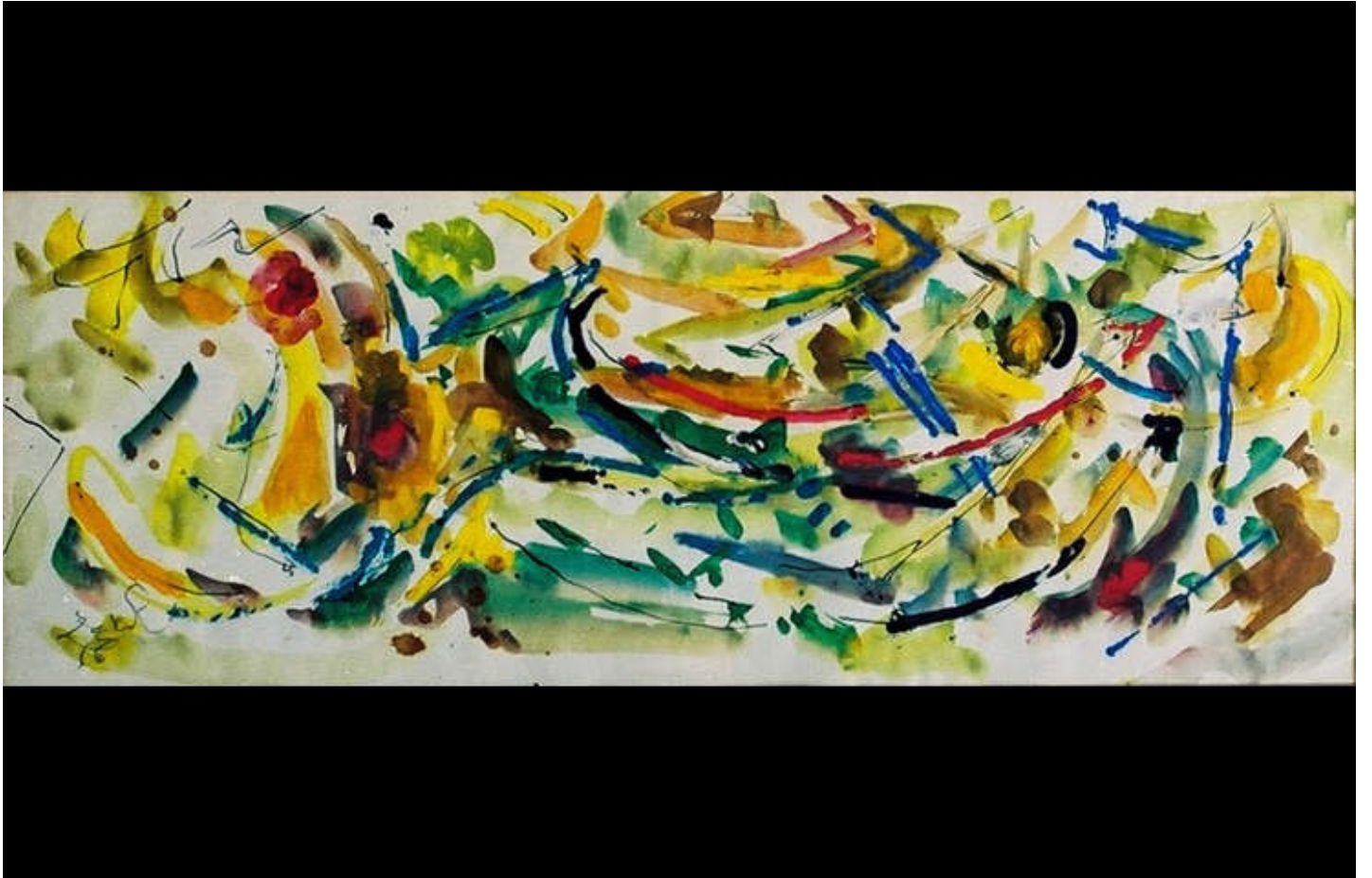
Yıldız Doyran Tual Akrilik 150X130 cm.

Zafer Gençaydın Guaj Desen 30x50 cm.

Zahir Güvemli Tual Yağlıboya 26x40 cm.

Zeki Faik İzer Suluboya-Guaj 24x60 cm.

Turgut Atalay Tual Yağlıboya 130x160 cm.

Turgut Atalay Ahşap üzeri yağlıboya 30x40 cm.

Seyyit Bozdoğan Tual Yağlıboya 195x150 cm.

Şenol Yoroğlu Tual Yağlıboya 36x68 cm.

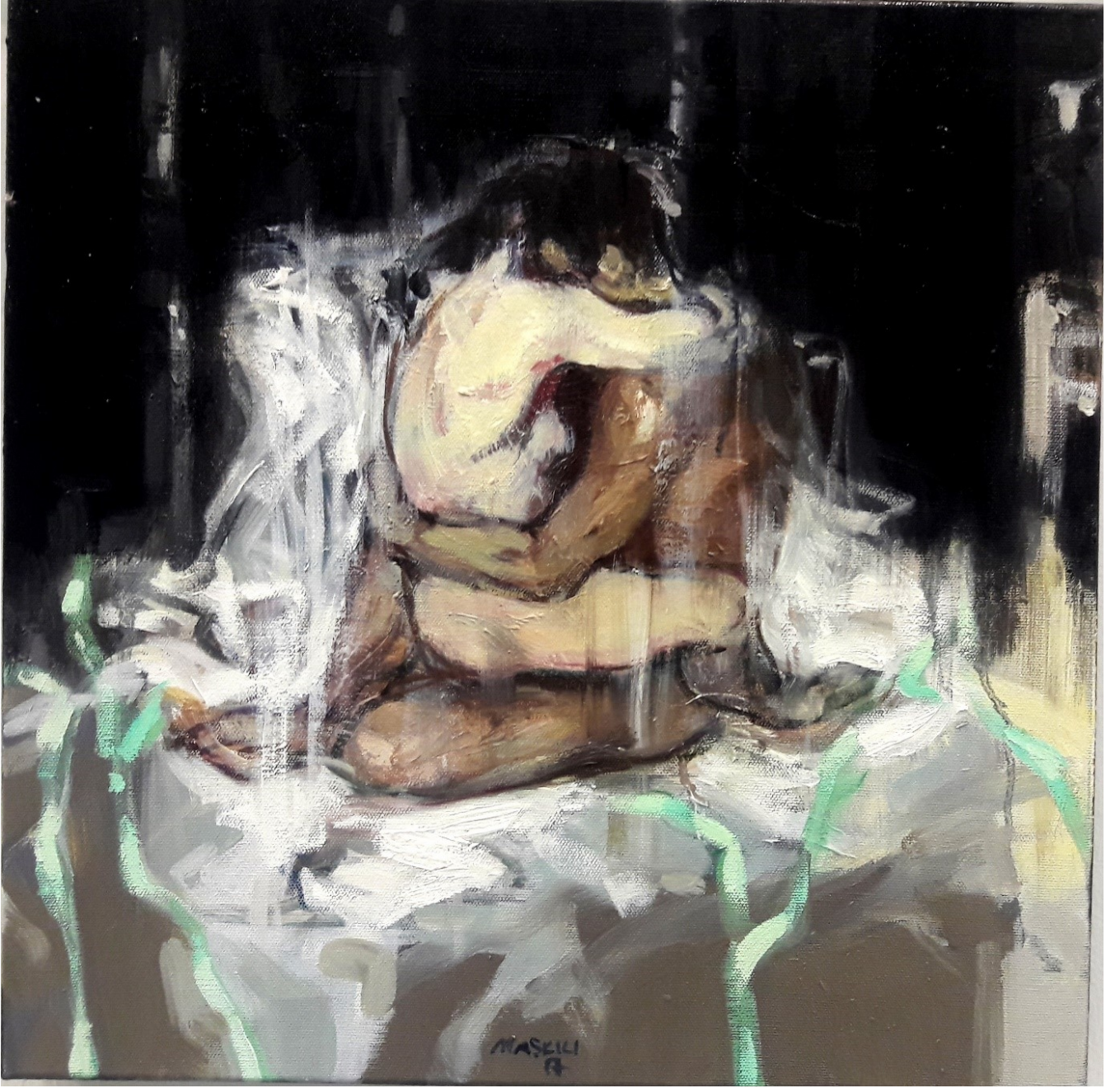
Şenol Yoroğlu Tual yağlıboya 35x24 cm.

Turan Erol Kağıt Karışık 12x22 cm.

Turan Erol Tual Yağlıboya 37x24 cm.

Sema Maşkılı Tual Yağlıboya 40x40 cm.

Figürü sonsuza kadar eğip büken sanatçılardan Sema Maşkılı. Onun atölyesini ilk kez ziyarete gittiğimde, ikram ettiği ev yapımı likörün de etkisiyle sonsuz bir girdabın içinde çalkalanmıştı o figürler, hatırlıyorum.

Sonra onun için bir yazı kaleme almıştım. çoğu zaman bir sanat eserinden beklentime karşılık gelen bir yazıydı bu. Şimdi, onun eserlerine tekrar bakarken bir kez daha anımsadım.

“Maşkılı, kompozisyonlarında her ne kadar figürü öne çıkarsa da genel kurguyla kendi ikonografisini oluşturuyor. Bosch’un “Yeryüzü Zevkleri Bahçesi”nde olduğu gibi Batı’nın klasik dönem eserlerinde sıkça karşımıza çıkan alegorik anlatımı, onlardan çok sonra yapıtında yeniden kurgulayarak simgesel anlatımın olanaklarını araştırıyor.

Plastiğin dilini anlatımcılıkla bir araya getirirken, yorumla ilişkin olasılıklara dair de kapılar aralıyor. Sorduğu sorulara cevap vermiyor. Sadece soruyor.

İzleyiciyi sonsuz arayışında yanıtsız bırakıyor. Başka bir deyişle eksik parçayı bulmak, bir kez daha sorgulayan ve araştırın göze kalıyor. “

Nilgün Yüksel

Sema Maşkılı Kağıt üzeri Karışık 63x32 cm.

Sema Maşkılı Kağıt üzeri Yağlıboya 24x34 cm.

İbrahim Balaban Tual Yağlıboya 40x50 cm.

Köşe apartmanına yaklaşıyorum arabanın radyosunda Ümit Zileli'nin İbrahim Balaban ile söyleşisi var. Bir tur attım adanın etrafında park yeri bulamadım, işime geldi hem dinliyorum hem ikinci tura geçtim. Balaban bütün doğallığı ile yalınlığı ile öyle bir konuşuyor ki tüm dikkatim üzerinde ve bırakamıyorum. Neyse bir yer buldum babaya yakın. Onu görmeye geliyorum ama radyoyu kapatıp da bir türlü arabadan çıkamıyorum iyi mi?

Kış günü Ankara'dayız. Ben toplantıya geciktim biraz. Bütün ressamalar toplanmış hem kafayı çekiyorlar hem de karman çorman konuşuyorlar. "Yine kapıştık Bedri Rahmi ile. Benim resimler onunkinden çok satıyor dediğimde köpürdü ama nasıl köpürme sorma. Bedri böyle sıçıp sıvar üstüne oturup kayar."

Radyoyu zor kapatıp eski Yankılı sokağın yeni Fecri Ebcioğlu'nun sonundaki Köşe Apartmanına girdim Selim abinin elini öpüp duvarları dolduran resimleri yan gözle yeniden yeniden süzmeye başladım, Balaban'ın kara kalemlerinin ayrıntılarına daldım.

Orhan Karadoğan

İbrahim Balaban Tual Yağlıboya 40x50 cm.

İbrahim Balaban Tual Yağlıboya 40x50 cm.

Eda ığırılı Tual Karışık 120x80 cm.

Eda ığırılı Tual karışık 80x120 cm.

Eda ığırılı Tual karışık 20x80 cm.

Nejad Melih Devrim Kağıt üzeri yağlıboya 29x41 cm.

Abdullah Yardımcıoğlu Kağıt Karışık 36x31 cm.

Nevin Çokay Duralit Yağlıboya 31x50 cm.

Tanışmamız Göztepe Marmara Tıp Fakültesi köşesinde oldu. Bir pazar sabahı Kültür kolejinde öğrencisi olan bir arkadaşımın organizasyonu ile beraber Fatih' e gitmiştik. Girdiğimiz evin en üst katı resim deposuydu ve bina üstten su alıyordu. O kadar sevimli ve sıcaktı ki hemen insanı kendine bağlıyordu. Kısa zamanda beş resmini alıp büyük olanı bagaja bağlayıp Levent ofise heyecanla gelmiştik. Sevecen ve hayat dolu, idi. Belli bir zaman sonra Foça' ya göçtü. İki çok güzel ziyaretimiz oldu. Demans olduğunu öğrendiğimizde yaptığım üçüncü son ziyaret morallerimizi bozdu. Tam hak ettiği yeri bulamamış bir sanatçı idi.

Orhan Karadoğan

Başını incelemekte olduğu resimden kaldırırken yukarı doğru bakıyordu bizlere “Ressamı tanımıyorum ama profesyonel bir çalışma” dediğinde Orhan tebessüm ediyordu. Neredeyse 50 yıllık bir çalışmam idi. Ankara’da o zamanlar bent deresi dağlarına doğru tırmanmaya başlamış gecekondular olgusunu ilk işleyen resimlerden idi. Orhan Karadoğan Koleksiyonuna girmişti.

Uzun yıllar Fehamettin Akıngüç’ün Kültür Kolejinde resim öğretmenliği yapmıştı bir anlamda Fehamettin bey tarafından da kollanmıştı ama iyiden yavaşlamıştı üretimi. Kendi ayakları üzerinde durmak resimdeki imzası olan parmak izini yeni çalışmalarına basabilmek için içinde sönmeye yüz tutmuş ve biraz da küllenmiş ateşi Orhan birkaç resmini satın alıp harlandırıcaya kadar. Kendisi ve yakın çevresindeki sağlık problemlerine karşın bir heveslendi bir gayrete geldi ki izlenmeye değerdi. Son eserlerini verirken etrafını da şaşırtmaktaydı. Çalıştı çalıştı Nevin Hoca, üretirken yeniden yeniden belini doğrulturken, yeni bir başlangıç yapmışken mutluydu. Bir koca ömrü tablolarla ve daha çok onlara bastığı parmak izine gömüp gitti. Akademik ender yeteneklerindendi. Ülkenin yetiştirdiği, ömrü arayış içinde geçen bir yeteneği Nevin Çokay; belleklerde ve eserlerinde yaşamayı hep sürdürecekti o.

H. Faruk Karadoğan

Nevin Çokay Tual Yağılıboya 60x74 cm.

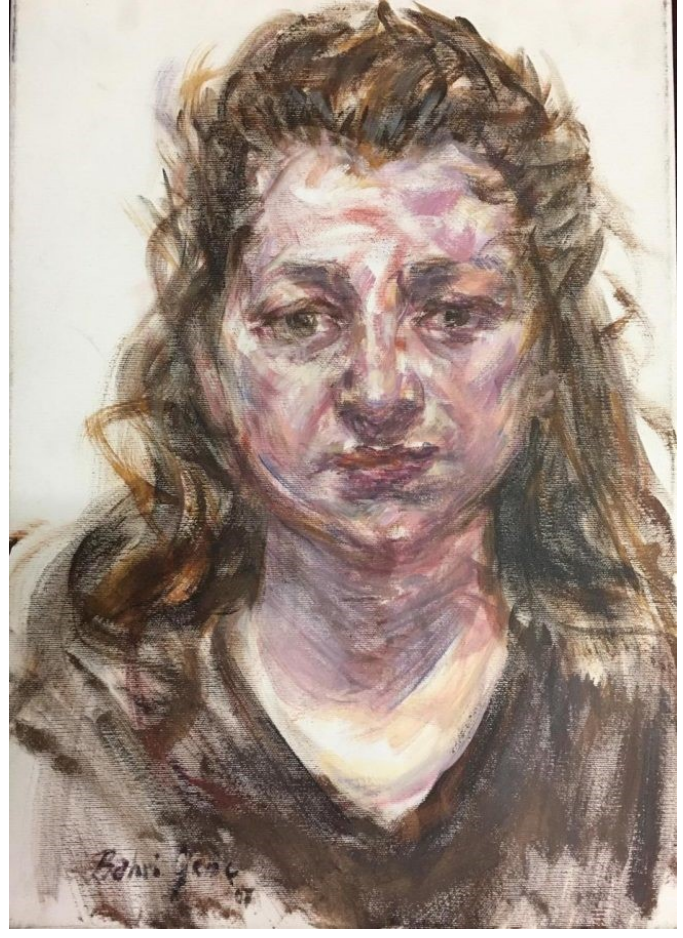
Nevin-Çokay-TR-Tual-Yağılıboya-74x74 cm.

Nevin Çokay Duralit Yağılıboya 40x50 cm.

Banu Yalçın Tual Yağlıboya 25x20 cm.

Bahri Genç Tual Yağlıboya 50x35 cm.

İbrahim Gürsoy Tual yağlıboya 60x46 cm.

Meltem Sirtikara Tual Akrilik 114x89 cm.

Barış Sarıbaş Tual Yağlıboya 21x29 cm.

Burçin Erdi Duralit Karışık Teknik 20x20 cm.

Bayram Gümüş Tual Yağlıboya 35x50 cm.

Bayram Gümüş Tual Yağlıboya 50x95 cm.

Beyza Boynudelik Tual Yağlıboya 30x40 cm.

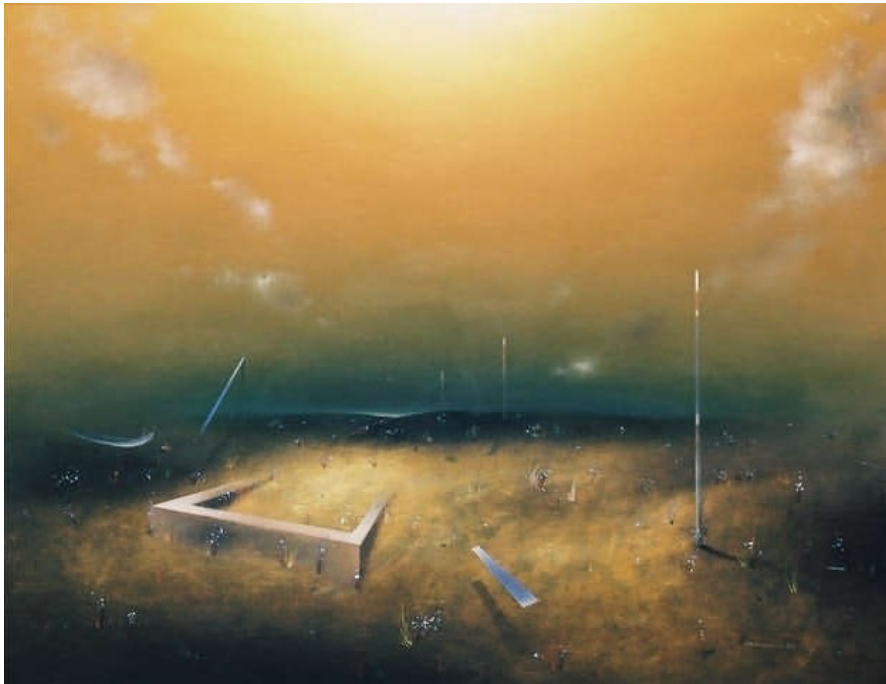
Birol Kutadgu Tual yağlıboya 70x50 cm.

Ceylan Eşit Tual Akrilik 40x60 cm.

Ekrem Kahraman Tual Yağlıboya 60x70 cm.

Ekrem Kahraman Tual Yağlıboya 70x90 cm.

Orhan Taylan Tual Yağlıboya 63x80

Orhan Taylan Tual Yağlıboya 40x60

Asmalımescit'in taş döşeli dar ve karanlık sokaklarından ilerliyoruz. Bir sanat ortamının ilk ışıkları ve sesleri taşıyor mekanlardan etrafa renk katarak. Kimin umurundadır ayağa ikide birde takılan hafif ıslanmış taşlar, köhne binalar, ağır makyaj yapmış gönlü genç ya da gençliğini yaşamadığını çok geç fark etmiş yaşlı kadınlar, kendilerine kendinden menkul özellikler yüklemiş boş tipler, hiçbiri önemli değil, sanat ve özellikle resim var kafalarda.

Eskiden kalma görkemini biraz kapısından biraz heykelinden görmek isteyeneye sunan eski koca binanın zilini çaldırıyoruz. Orhan'ın Orhan abisi açıyor kapıyı, Orhan Taylan tüm efendiliğini ve üzerinden hiç çıkarmadığı alçakgönüllülüğünü yüzünden yansıtarak, sanatına güvenini sunarak.

Bir zamanlar Levent'te arkadaşımız Zeynep Göle ile birlikte işlettiği galeride Marta "Bu bir Orhan Taylan" demişti. Bir nü gösteriyor ve anlatıyordu.

Fiyatını sormuştuk, bize göre değildi ama Zeynep de övüyordu tabloyu. Orhan'a yakıştırdı; aldık ve yeni aldığı evine astık. İlk resmiydi o resim Orhan'ın. O zamanlar Arabistan'da genç bir mühendis olarak terleyip duruyor oralara hızla uyum sağlıyordu Orhan Karadoğan.

İçerde, Orhan Taylan'ın atölyesinde iki ünlü ressam daha var: Seyit Bozdoğan ile Sait Güneş. Ben oradan buradan deli fişek sorular soruyorum sabırla yanıtlıyor ve eksiklerimizi kapatmaya çalışıyorlar. Sanatçılar bazı konulara nasıl yaklaşıyorlar, biz de ona tanık oluyoruz bir sergi açılışı öncesinde.

Orhan Taylan Tual Yağlıboya 75x100 cm.

Orhan Taylan Tual Yağlıboya 63x80 cm.

Orhan Taylan bir natürmort göstererek, “Bu geçen sergiden kalmış bir resim ben çok beğeniyorum ama talip olan çıkmadı.” derken bir kenara kaldırıyor. Benim de hoşuma gidiyor. “Sanatçı ile pazarlık yapılmaz ama bu tablo ne kadar?” diye sorunca Orhan Taylan girişteki bilgisayarının başına geçiyor, o zamanlar bilgisayar kullanımı yaygın değil ama o uyum sağlamış bile.

“Beğendiniz mi?” diye soruyor ve taksit yapabileceğini söylüyor. Resmi alıyoruz. Artık borca girsek de ailemizde bir Orhan Taylan daha olacak.

Yıllar sonra başka bir atölye ziyaretinde ona anlatmıştım. Ve bir Mithat Paşa portresi siparişi vermiştim. Bazı tablolarında bir köşede fesli ve mağrur bir paşa resmi oturtuverirdi. Nedenini bilmiyordum o zamanlar. Kafa sallamış ve geçmişti. Hıfzı Topuz’dan okuduğum ve öğrendiklerimden şaşkına dönmüş olarak yere göğe sığdıramadığım özgürlük savaşçımızı, bu yolda kafasını vermiş bir büyük devlet adamını anlatmıştım. Bildiği şeylerin anlatılmakta olduğu ve sabrı yüzünden okunuyordu. Ve ne yazık ki genç kuşakların yeterince tanımadığı, Ziraat Bankamızın kurucusu Mithat Paşamızın soyundan geldiğini öğrenmiştim. Bunları anlatırken hızla aklımda geçiyordu, Taif’te zindanda tahta çıkarttığı Abdülhamit tarafından nasıl boğdurulduğu ve mezarından çıkarılıp kesilen kafasının Plevne Müdafii Gazi Osman Paşa tarafından padişahı rahatlatmak için bizzat sultana sunulduğu gibi şeylerdi anlattıklarım. İşte o büyük insanın soyundan gelmekteydi, 1 Mayıs amblemindeki elleri bir gecede çiziverip yetiştirmiş, barış bildirgesine imza atmış aydınlardan biri olarak hapse de atılmıştı. Mütevazılığının hamuruna karışmış erdemleri vardı ama o sadece sanatına güveniyordu, kışın İstanbul’da, yazın Bodrum’da durmaksızın üretiyordu, resim üretiyordu, heykel üretiyordu, dostluk ve arkadaşlık üretiyordu. Kendisine ve sanatına saygımız büyük. İyi ki varsın Orhan ağabey.

H. Faruk Karadoğan

Emine Biyikli Tual yağlıboya 60x60 cm.

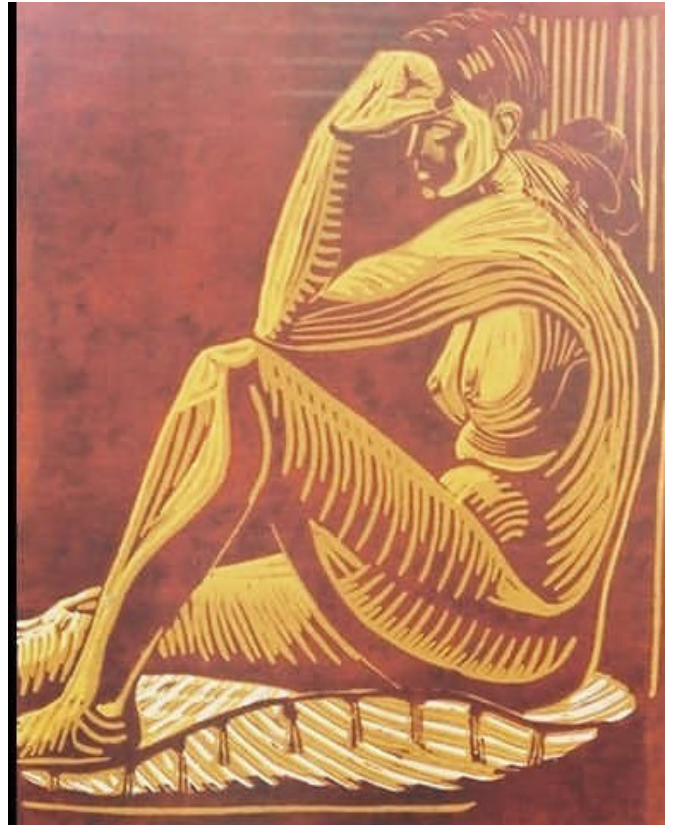
Emre Tandırlı Tual Yağlıboya 34x50 cm.

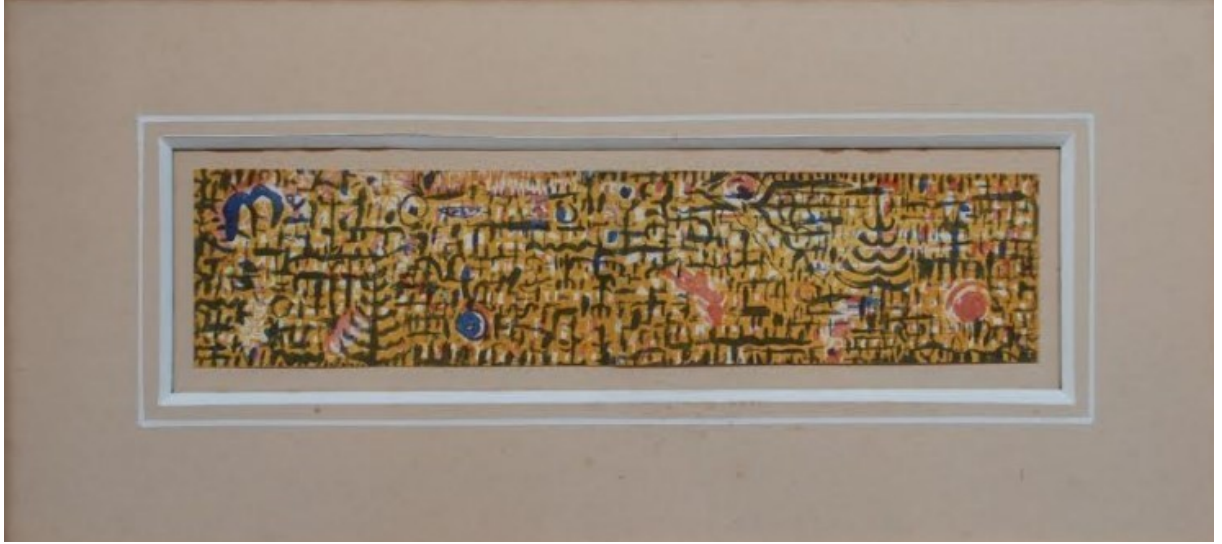
Gökçe Sözen Tual Yağlıboya 150x100 cm.

Ercan Akçetin Tual Yağlıboya 30x40 cm.

Ercan Gülen Gravür 36x44 cm.

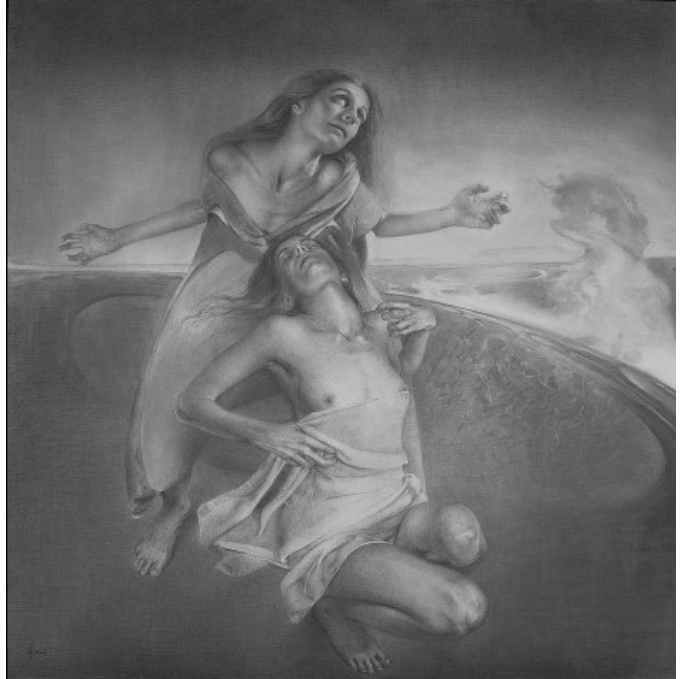
Fahr nisa Zeyd Tual yağlıboya 10x42 cm.

Erkan Yaprakkıran Tual Yağlıboya 27x36 cm.

Eser Afacan Tual Yağlıboya 85x78 cm.

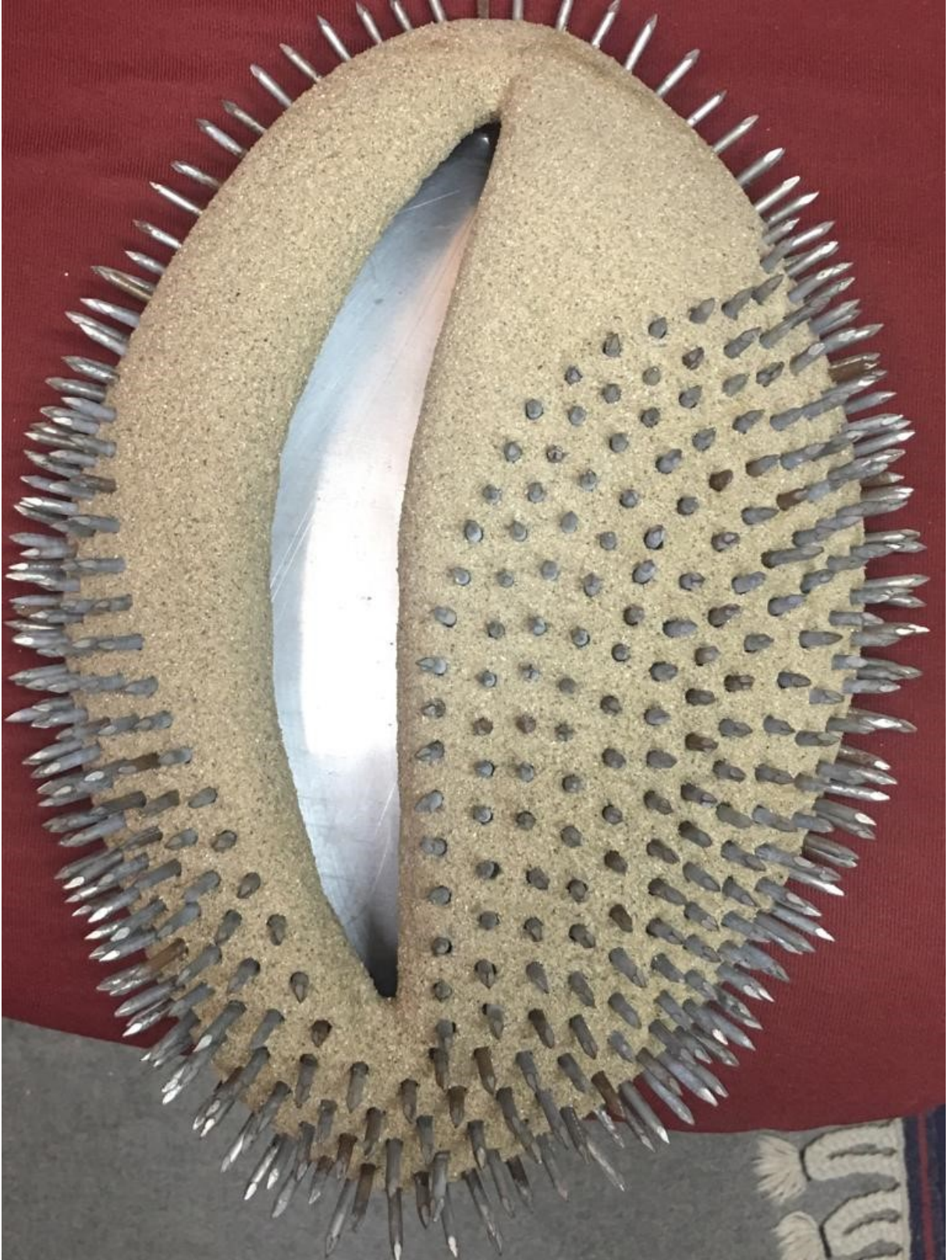
Eser Afacan Desen 70x70 cm.

Eser Ege Güray Tual Akrilik 100x100 cm.

Eser Ege Güray Kağıt Suluboya 21x27 cm.

Güler Aşık, duvar heykeli

Hüsnü İyidoğan Tual Karışık Teknik 174x94 cm.

Fikret Mualla Suluboya Guaj 19x23 cm.

Fikret Otyam Tual Yağlıboya 50x77 cm.

Fikret Otyam Tual Yağlıboya 70x100 cm.

Gülistan Karagüzel Tual Yağlıboya 27x25 cm.

Hayrettin Karateke Fotoğraf

Hayrettin Karateke Fotoğraf

Hülya Köpüğü Tual Yağlıboya 120x90 cm.

Hülya Köpüğü Tual Akrilik 88x84 cm.

H. Faruk Karadoğan Tual Yağlıboya 30x120

H. Faruk Karadoğan Tava Yağlıboya 24x24

Bilim ve sanat tarih boyunca beraber yürüdüler. Bilim insanları ve sanatçılar birbirlerine d   lerini, düşüncelerini aktardılar. Bilimkurgu diye okuduklarımızın, izlediklerimizin ger  e  ; teknolojinin sanata evrildiğine tanık olduk.

Tarih Rönesans insanıyla yaşamımıza çok yönlülüğü soktu. Sanatçının, zanaatçının, bilim insanının aynı kimlikte yaşadığı çok yönlülüğü.

Modernite ise uzmanlaşma demektir. Oysa bu, bir yan  lsamaydı. İnsan zihni aynı anda birçok şeyi yapabiliyordu.

H. Faruk Karadoğan, o çok yönlülüğü kendi kimliğinde birleştiren insanlardan. Bilim insanı, hoca ve sanat  . Merak eden, araştıran,   reten, paylaşan bir kimlik.

Elektronik'in ofisine girdiğinizde kapının üstüne gizlenmiş o   ocuk figürlerinin sessizce sizi izlemesi, resimle karşılıklı kurulan ba   da bu içtenlikli   retimin bir sonucu olsa gerek.

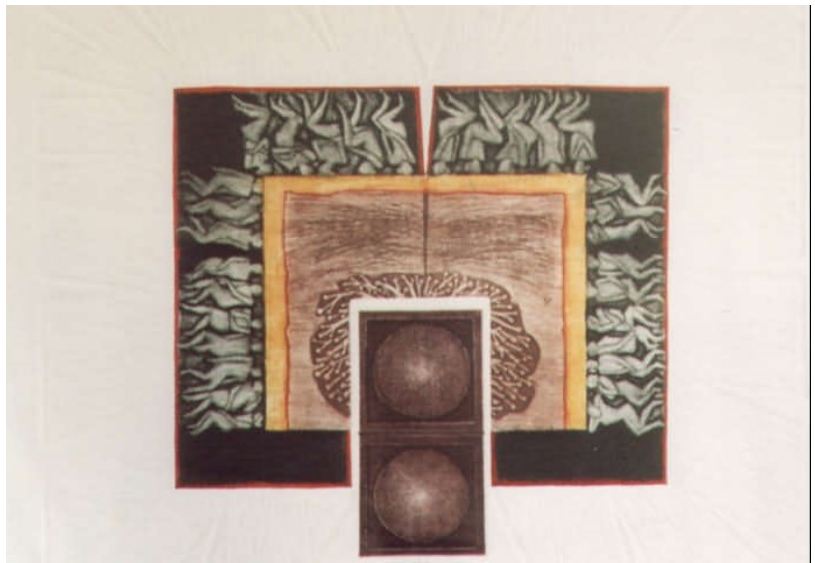
Nilgün Yüksel

Leyla Gamsız Pastel 15x24 cm.

İrfan Önürmen Tual yağlıboya 24x31 cm.

Mürşide İçmeli Gravür 67x96 cm

Lütfü Günay pastel 38x55 cm.

Lütfü Günay pastel 38x55 cm.

Mustafa Horasan Tual Yağlıboya 100x120 cm.

Kader Genç Kağıt Karışık 35x50 cm.

Nesli Türk Kağıt Serigrafı 48x68 cm.

Sevinç Çiftçi Tual Yağlıboya 70x50 cm.

Yavuz Tanyeli Tual yağlıboya 100x70 cm.

Nesrin Balkan Suluboya 40x54 cm.

Nesrin Balkan Tual Yağlıboya 24x34 cm.

Emel – Orhan Karadoğın koleksiyonunda Nesrin Balkan'ın ayrıcalıklı bir yeri var. Kendisi koleksiyonun temelini atılmasına vesile olan sanatçı. Onların sanat gezileri ile başlayan bu yolculuk bugün büyük bir koleksiyonun ortaya çıkmasını sağladı.

“Halk Bankasında danışmanlık yaptığım yıllarda bir gün odama genç bir kadın, bir genç ve de babaları girdi. Basit bir istekleri için gelmişlerdi. Toplantı almaları zor olacaktı. Gerekli çalışmaları yaptık. Sonra, o genç kadın elinde bir tablo ile geldi ve o güzel eseri bana hediye etti. Dostluğumuz böyle başladı. Ankara'daki hemen hemen bütün galerileri ve sanatçı atölyelerini boş saatim olan 18:00 – 20:00 arasında gezdirdi bana. Bütün sanatçı dostları ile tanıştırdı. Alçak gönüllü ve verici idi. Deseni çok kuvvetliydi. Koleksiyon temellerini böyle attık. Her Ankara- İstanbul yolculuğum sonrasında elimde tablo vardı. Proje bitti, önce kendisi İstanbul'a göçtü, dostluğumuz bugüne kadar devam etti.”

Orhan Karadoğın

Mustafa Ayaz Tual Yağlıboya 45x50 cm.

İbrahim Öztoprak Pastel 11x15 cm.

Sait Günel Tual Yağılıboya 100x100 cm.

Nuri İyem Kağıt üzeri yağlıboya 11x13 cm.

Nuri İyem Tual Yağlıboya 30x35 cm.

Oral Ünlü Tual Akrilik 50x40 cm.

Onay Akbaş Tual Yağlıboya 114x146 cm.

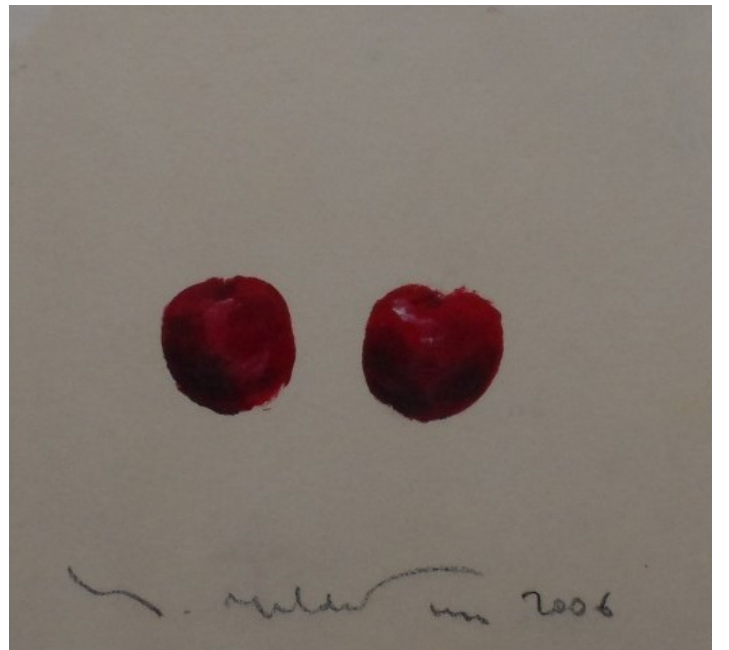

Yiğit Yazıcı Tual Yağlıboya 130x130 cm.

Osman Zeki Oral Tual Yağlıboya 60x78 cm.

Selahattin Yıldırım Kağıt yağlıboya 14x14 cm.

Özdemir Altan Tual Yağlıboya 114x146 cm.

Özdemir Altan Tual Yağlıboya 114x146 cm.

Utku Karamuk Tual Yağlıboya 70x100 cm.

Utku Karamuk Tual Yağlıboya 89x116 cm.

Atilla İlhan'ın devlet okulundan atılıp Işık Lisesi'ne güçlükle alındığı yıllarda onun bir edebiyat  ğretmeni vardı. Mısır'daki El Ehzer  niversitesinin ne menem bir yobaz yuvası olduğunu ilk ifade edenlerdendi ve  ğrenci müfettişliği yapıydı bir zamanlar yabancı ülkelerde Kara Ziya, Ziya Karamuk. Büyük babası olur Utku'nun.

Utku kadim dostumuz Erdem'in ve sevgili İffet'in oğlu, yurduna hizmet için ETH'lardan kalkıp gelmiş kavi bir Atat rk n n oğlu, mühendislik okumak yerine gönlünü daha çok resme azıcık da müziğe kaptırmış genç bir yetenek. Müthiş bir çizgi ustası, o tek incecik çizgiyi bulmadan vazgeçmeyen bir yetenek. Varsın ağır çalışsın ama çalışsın yeter.

Gayrettepe'deki baba dede yadigarı atölyesinde karakalemler bir yanda uçuşurken bir yanda yağlı boyalar olgunlaşıyor ağırdan ve Utku herkes gibi kendi dünyasını yaratırken, kendi resmine ulaşırken dış dünyası ile de birlikte, iyisiyle kötüsüyle geleceğine doğru gidiyor. Mutlaka başarılı olacak, o bir Karamuk. Ama büyükleri gibi hep okuyarak kitaptan hesaplayarak ama yaşayarak oluşturacak resmini, felsefesiz olamayacağını bilerek, niye  iziyorum nasıl  iziyorum diye diye.

H. Faruk Karadoğan

Gültekin Çizgen Fotoğraf 47×70 cm

Fatih Urunc, Karton Karışık Teknik 40x58 cm.

Orhan Karadoğan, Adil Salih, Emel Karadoğan

Orhan Karadoğan, Emel Karadoğan, Ali Koçak

Altan Çelem, Orhan Karadoğan

Orhan Karadoğan, Emel Karadoğan, Asuman Ünlü

Emel Karadoğan, Ayhan Türker, Orhan Karadoğan

Orhan Karadoğan, Beyza Boynudelik

Zorla Sanata gönlünü kaptırmış bir emekçidir ressam, ağır bir işçidir sanatçı. Bir ucu açık maceraya atılmıştır, varacağı noktayı umursamadan, kafasıyla, elleriyle beyniyle, gözleriyle, tüm varlığı ile bu işe soyunmuştur, belki de kimseye sormadan, danışmadan belki de aldırmandan. İşin olmazsa olmazı da bu olmalıdır belki de. Bildiği yolda sonucu ne olursa olsun çalışacaktır, durmadan çalışacaktır. Bu çok zor göğüslenebilecek bir eylemdir, açmaz bir girdaptır, özellikle de çalışmaların ilk aşamalarında, basamaklar henüz tırmanılmaya başlandığında daha sanatçı kendi kişiliğini oluşturmak üzere yanıp tutuşurken Sudan çıkmış balık gibidir. Güvencesi yoktur, dayanağı yoktur.

Cavit Atmaca, Orhan Karadoğan

Emel Karadoğan, Orhan Karadoğan, Gazi Sansoy

Emel Karadoğan, Hülya Küpçüoğlu, Orhan Karadoğan

Orhan Karadoğan, Nevin Çokay, Emel Karadoğan,

Çıkışı zor bir burgaçtan sıyrılıp da kaç sanatçı istediği başarıya ulaşabilecek, kaçı kafasındakileri gerçekleştiremeden, açmazlardan kaçamadan, kendi içine çökecektir? Bir kenara büzülenler başarabilirler miydi acaba? Onların arasında yok olup giden değerler yetenekler var mıydı acaba? Onların korunması kollanması ülkemizin sanat damarlarındaki akışın hızlandırılması olanakları bulunabilir mi? Bu amaçla sanata ilginin artırılması sanatın ve öneminin daha insanca anlaşılabilir kılınması sağlanırken bunu bütünler nitelikte olmak üzere sanatçının acımasız ve kişiliği ortaya çıkarma olanağı sağlayan bir hoşgörüden yoksun rekabet içerisinde onun çarklarına kapılıp yok olmadan bir şeye güveniyor olması sağlanabilir miydi? Resim severlere, resimden anlayanlara ve tuval boyayıcılığından ressamlığa geçebilme yeteneği sergileyenlere katkıda bulunmak üzere, resim biriktirenleri ve sanatı toplum yaşamında önemli bulan yerel yönetimleri, belli bir işletim düzeni tasarlayarak, birliktelik içinde çalışmak üzere bir araya getirmek, özgün bir çözümün yolunu açabilir mi? Bunun karşılıklı özveri ile gerçekleştirebileceğini öngören bir önerinin ilk adımıdır bu deneme, bir örnek yayın taslağı ile birlikte çalışma düzeni taslağını da içerecek biçimde dikkatinize sunulmaktadır.

Orhan Karadoğan, Emel Karadoğan, Orhan Taylan

Orhan Karadoğan, Seniha Ünay Selçuk

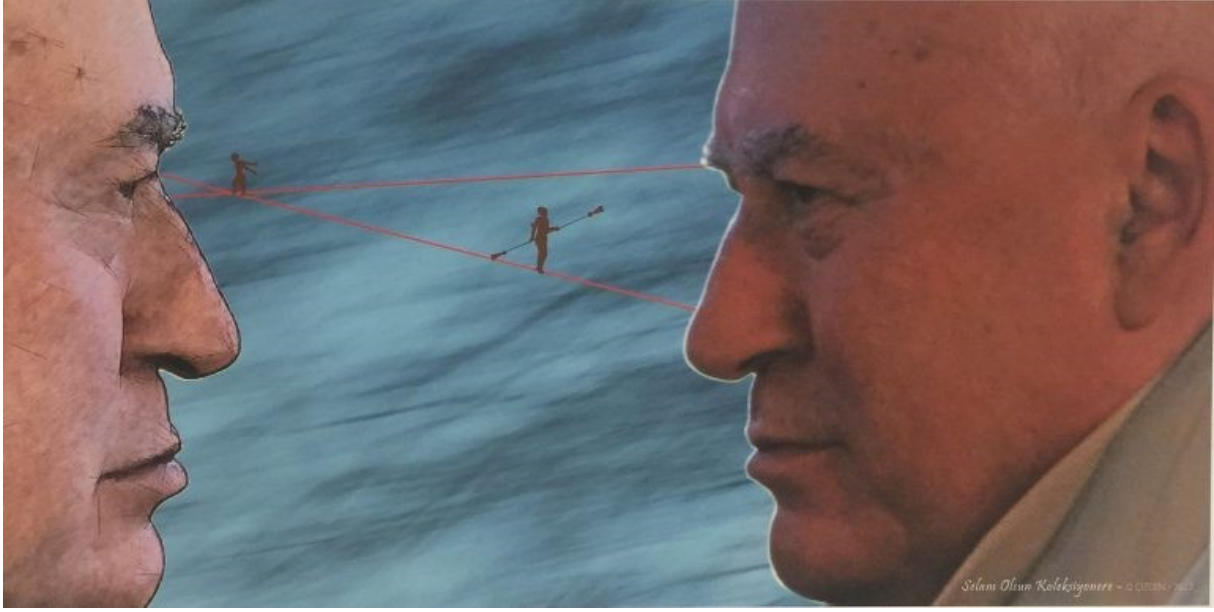
Orhan Karadoğan, Emel Karadoğan, Sait Günel

Orhan Karadoğan, Emel Karadoğan, Seyyit Bozdoğan

Ağırlıklı olarak yeni bir resim anlayışı ortaya koyma yolunda uğraş veren genç yeteneklere maddi destekleriyle soluk aldırarak Orhan Karadoğan resim koleksiyonu, biriktirme dürtüsünden ötelere geçerek bir paylaşma, paylaşırken sanatçıya ve sanatsevere ve de sanatı anlamak isteyenlere de bir olanak sunmayı, sanatı sevmenin bir yaşam biçimi olduğunu daha çok insana anlatabilmeyi amaçlamaktadır.

H. Faruk Karadoğan

Gültekin Çizgen Fotoğraf 30×59 cm

Daha üniversite öğrencisiydi ülke sınırlarını ilk aştığında. Deneyimlerle türlü kazanımlarla ama en çok da başka yer bulamadığı için boynuna astığı long play'lerle bir gece karanlığında Emre Apartmanının kapısında, Evliya Çelebi mi desem, gözlerinin içi gülen, genç, sakalları uzamış, bize göre Avrupa'nın ilk kâşifi mi desem, yoksa ailenin ilk plak biriktiricisi adayı mı desem, karşımızda belirivermişti. Orhan Avrupa Görmüş Adam olmuştu artık. Haluk'un da bir stajı vardı öncesinde İngiltere'de. Plajda Norfolk'ta kazakla oturup gel-gitlerin kıyı çizgisini nasıl değiştirdiğini gözlemiş bize anlatıyordu. Bilmediğimiz beklemediğimiz o güne kadar duymadığımız yepyeni şeylerdi hepsi de. Batı dünyasına açılmalar başlamıştı, bunlar ilk adımlardı. Orhan küçük bütçesi ile kendine plaklar almış ama bizleri de unutmamış, büyük küçük armağanlar getirmiş daha önemlisi anılar biriktirmiş, anılar taşımıştı yabancı yörelerden, yabancı kültürlerden. Bu da bir çeşit koleksiyonerlikti. Büyük bonkörülüğünün ilk örnekleriydi sanırım taşıdıkları. Alçakgönüllü Semahat hatunun tanımladığı insan olmaya ilk adımlarını atıyordu Alan el değil veren el olun demekteydi annemiz, kendini ve tüm yaşamını buna örnek oluşturarak geçirmişti: Vermenin sevmek demek olduğunun bilincinde olarak. Orhan Suud'a gitti. Zor iklim koşullarında ailesini hiç unutmadan ve ailesinden hiç kopmadan yaşadı ve on yıl boyunca hem o sırada hem daha sonra dağıtmak üzere habire biriktirdi; Barış'a, Yalın'a, Can'a bizlere, annesine, babasına taşıdı durdu biriktirdiklerini. Onun getirdiği tütsüyü koklayarak Kuran okuyordu Semahat hanım Orhan'ın Köşe Apartmanında, karlar gibi bembeyaz başörtüsünü bağlayıp; çocuklar tüm yeğenler onun yurtdışından getirdiği Starwars figürleriyle aynı evde, Selim dedenin gözetiminde, kendi uydurdukları Figür Futbol karşılaşmaları yapıyorlardı; doğum günlerimizde aksatmaksızın bize aldığı armağanları, kardeşler arası probleme neden olmasın diye, o zamanlar görece pahalı olan renkli Toshiba televizyonlarından üç tane birden alıp üç eve armağan ediyordu, verdikçe veriyor sanki verdikçe de kazanıyordu. Abileri gibi akademisyen olmama kararının doğruluğunu görüyor gibiydi ve ailesinin tüm üyeleri arasındaki, önemli katkısı olan, uyumlu yaşamı görmek, ismi konmamış olsa da onu mutlu ediyor hiçbir isteği ikiletmiyor hayatındaki en önemli işi yapıyor, insan gönlü biriktiriyordu. Barış, Robert Koleje girince hem ilk büyük televizyonu hem de videoyu Türkiye'ye gönderip bizim salona kondurunca çok mutlu olanların başında eminim Orhan gelmekteydi. Hesabını iyi bilen cesur ve girişken bir Karadoğan örneği oluşturuyordu. Hakkını yedirmeyen hak da yemeyen bir kişilikle geldiği bu günlerin başlangıcında kazandığı yabancı paraları destenin altından avucuna düşürerek bir sayışı vardı ki sanki onları okşar gibiydi, ne anlama geldiklerini de çok iyi bildiğini gösterirdi. Parasını da akıllıca biriktiriyordu, yatırımlarını da bonkörce kullanmasını da biliyordu. Vermek ve paylaşmak onun için dikkatle uygulanması gereken eylemlerdi.

H. Faruk Karadoğan

Salvador Dali, Orhan Karadoğ an

Emel - Orhan Karadoğan Koleksiyonuna Katkısı Olan Sanatçılardan Bazıları

Abdullah Çerçel	Çoban Ressam	Haydar Durmuş
Abdullah Taktak	Defne Terzioğlu	Hayrettin Karateke
Abdullah Yardımcıoğlu	Devrim Erbil	Hikmet Duruer
Adil Ocak	Doğan Akça	Hikmet Öz
Adil Salih	Eda Çıgırlı	Hülya Küpçüoğlu
Adnan Turani	Ekrem Kahraman	Hüseyin Tınmaz
Adviye Bal	Emre Tandırlı	Hüsnü İyidoğan
Ahmet Görsev	Enis Aktaş	İbrahim Balaban
Ahmet Kalkan	Ercan Akçetin	İbrahim Çiftçioğlu
Ahmet Yeşil	Ercan Gülen	İbrahim Gürsoy
Ali Candaş	Erdem Çakmacık	İbrahim Öztoprak
Ali Ethem Keskin	Eren Eyüboğlu	İbrahim Safi
Ali Koçak	Erhan Çelik	İhsan Çakıcı
Ali Kotan	Erkan Ezer	İlhami Atalay
Ali Vedad Yuner	Erkan Yaprakkıran	İlhan Berk
Alp Tamer Ulukılıç	Ertuğrul Çakır	İrfan Önürmen
Altan Çelem	Eser Afacan	İrfan Yılmaz
Asuman Ünlü	Eser Ege Güray	İşıl Özışık
Avni Arbaş	Esin Avgan	İsmail Altınok
Aydan Baktır	Esra Kaya	İsmail Sun
Aydın Çukurova	Fahri Sümer	İsmet Yılmaz
Ayşe Ece Deryaoğlu	Fatih Urunç	Kader Genç
Ayşegül Sağbaş	Fehim Öner	Kasım Koçak
Ayşegül Yenen	Ferit Apa	Kayıhan Keskinok
Ayşen Karakaya	Figen Ergin	Kismet Burian
Aysen Kullukçu	Fikret Otyam	Leyla Gamsız
Ayten Erken	Funda Karadağ	Lütfü Günay
Bahri Genç	Fusun Çağlayan	Mahir Güven
Banu Yalçın	Gence Cengiz	Mahmut Candeğer Aydın
Barış İlkhan	Gizem Özemre	Mahmut Çınar
Barış Sarıbaş	Gökçe Sözen	Mahmut Kocamemi
Bayram Gümüş	Gül Demirdağ	Maide Bulak
Bedri Rahmi Eyüboğlu	Gülay Berryman	Malina Adelina
Bedriye Çetinkaya	Gülay Tekkaya Nalcı	Mehmet Batı
Belgin Atalay	Güler Aras	Mehmet Güleriyüz
Betül Bapir	Güler Aşık	Mehmet Pesen
Beyza Boynudelik	Gülistan Karagüzel	Mehmet Sağbaş
Birol Kutadgu	Gülseren Sönmez	Meltem Sırtıkara
Bülent Demir	Güneş Özmen	Memduh Kuzay
Burhan Uygur	Hakkı İnan	Meral Seyhanlı Güventürk
Burhan Yıldırım	Hamza İnanç	Merve Kalelioğlu
Can Göknıl	Hande Tok	Metin Özgör
Cavit Atmaca	Harun Antakyalı	Mubin Orhon
Cemal Güvenç	Hasan Aydın	Muktar Alansari
Cemil Ünlütürk	Hasan Pekmezci	Mümin Candaş
Cemile Çevik	Hasan Rastgeldi	Mürşide İçmeli
Cengiz Uğur	Hasan Taşdemir	Mustafa Aslier
Ceylan Eşit	Hasip Pektaş	Mustafa Ayaz
Cihat Özegemen	Hatay Dumlupınar	Mustafa Horasan